

de, hvad man kunde.

Ida Holck mente, at den fraskilte Hustru burde have Pensionen i Tilfælde af, at Tjenestemanden ikke giftede sig igen inden sit fyldte 60de Aar.

Emilie Buchwald: Det gælder om at slaa fast, at ingen Hustru kan tvinges til at gaa med til Separation, naar den anden Part er ene om Skylden, og Hustruen vel at mærke ikke holder fast ved Ægteskabet udelukkende af Chikaneri.

Esther Carstensen: Forholdene er meget uheldige, som de er, naar en Kvinde skal holde fast ved et ødelagt Ægteskab af økonomiske Grunde. Det maa blive D.K.s Opgave at finde ud af, hvorledes dette kan ændres.

Marie Hjelmer

kendte Eksempler paa, at en Hustru udelukkende af Hævnfølelse modsatte sig Skilsmisse, og fandt det uberettiget, at det kunde lade sig gøre.

Emilie Buchwald mente, man i et saadant Tilfælde burde lade Sagen gaa til Højesteret, der flere Gange har henvist til Motiverne og hævdet, at naar et Ægteskab er ødelagt, skal den ene Part ikke have Lov til alene af Chikaneri at modsætte sig dets Opløsning.

Kirsten Gloerfelt-Tarp raadede til at gennemtænke Problemet godt.

D.K. skulde overveje nøje, før det gik i Brechen for, at fraskilte Hustruer skal have Ret til Pension, for det var det samme som at sige, at en Kvinde skulde kunne leve af at have været gift, hvilket stred mod D.K.s Arbejde for, at Kvinder skal beholde deres Erhverv.

Marie Egeberg

protesterede mod Udtalelsen, at en Kvinde skulde leve af at have været gift; men man kunde ikke forlange af en 50-60 Aars Kvinde, der pludselig kom til at staa alene, at hun skulde kunne tjene til Livets Ophold.

Marie Hjelmer vilde meget nødig, at D.K. skulde løbe sig en Staver i Livet ved at indsende et Andragende, man ikke rigtig kunde staa ved, og foreslog at nedsætte et Udvalg af sagkyndige, der kunde gennemdrøfte Sagen og forelægge den igen.

Der nedsattes derpaa et Tremandsudvalg, bestaaende af
Sigrid Ammitzbøll, - Emilie Buchwald, - Esther Carstensen.

Gift Kvindes Nationalitet.

Formanden: Kvindeforeningerne har nedsat et Udvalg til at forhandle med Udenrigsministeren for om muligt at opnaa, at den Delegation, der sendes til Geneve, vil hævde vore Synspunkter ang. Gift Kvindes Nationalitet.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Vi søgte sidste Aar at faa Ingeborg Hansen med i Delegationen; det kom hun ikke, men hun deltog i Demonstrationen i Haag som vor Repræsentant i Alliancens Hovedstyrelse.

Spørgsmaalet om Børnenes Nationalitet er draget frem, og vi har maattet skrive til vort internationale Udvalg for at faa at vide, hvad dets Stilling hertil er.

Hustruens Skat.

Eli Møller fremdrog Spørgsmaalet: Hustruens Skat; men efter nogen Diskussion var man enig om, at man stadig maatte lade det hvile.

Adgang til Stillinger og Hverv.

Dagmar Nielsen berettede om en Henvendelse, hun havde faaet fra Nyborg, hvor en Kvinde var blevet indstillet som Nr. 1 til et Embede som fastansat Lærer ved den kgl. Løvstummeskole, men ikke desto mindre frygtede for at blive forbigaaet. Forstanderen havde gjort hende opmærksom paa, at hun hellere maatte faa fat i Kvindeorganisationerne. - Vi anbefaler jo aldrig bestemte Personer, men jeg bad Fru Hjelmer tale med Socialministeren. Vi fik det sædvanlige Svar, at han kun tager Hensyn til Kvalifikationer.

Marie Egeberg

kunde meddele, at de i Vejle siden sidste Føllesstyrelsesmøde havde haft den Glæde at faa en kvindelig Overlærer, og det syntes at gaa udmærket. Man burde ogsaa holde Øje med, at der blev et rimeligt Antal kvindelige Viceinspektører.